

Delrapport 3

Vurdering under Kunnskapsløftet

Fra 2007 til 2010 har lærerne endret vurderingspraksis og hvordan de tenker om vurdering av elever. Dette kommer fram i tredje delrapport i prosjektet fra Nordlandsforskning undersøker sammenhengen mellom undervisning og læring i Kunnskapsløftet.

RAPPORT | SIST ENDRET: 02.02.2011

Tittel:

Vurdering under Kunnskapsløftet : Læreres begrepsforståelse og deres rapporterte og faktiske vurderingspraksis

Rapporten:

[Last ned rapporten \(PDF\)](#)

Forfatter:

Janet Hodgson, Wenche Rønning, Anne Sofie Skogvold og Peter Tomlinson

ISBN:

978-82-7321-606-9 (Nettutgave)

Utgiver:

Nordlandsforskning

År:

2011

Rapportserie

Dette er tredje rapport i denne serien. Se også:

- [Delrapport 1: Læreplan, læreverk og tilrettelegging for læring](#)
- [Delrapport 2: På vei fra læreplan til klasserom](#)
- [Sluttrapport: Sammenhengen mellom undervisning og læring](#)

Positive til undervisvurdering

Forskerne viser at begrepet undervisvurdering har blitt konkretisert og at både lærere og foreldre har fått større klarhet i hva undervisvurdering skal være. Lærerne opplever denne endringen som positiv.

Rapporten bygger på intervjuer med lærere i norsk, naturfag og samfunnsfag fra barnetrinnet, ungdomstrinnet og videregående opplæring.

Tydligere vurderingspraksis

Over tre fjerdedeler av lærerne i utvalget har endret vurderingspraksis etter at kunnskapsløftet ble satt igang. Den viktigste endringen er det forskerne kaller økt formalisering av vurderingsarbeidet. Med økt formalisering mener forskerne at lærerne er tydeligere i måten de tenker og praktiserer vurdering på. De kommuniserer mål og vurderingskriterier og gir elevene faglige tilbakemeldinger og informasjon om hvordan de kan forbedre sin kompetanse. Med økt formalisering mener forskerne også at vurderingsarbeidet blir mer dokumentert.

Etterlyser kompetanse og tid

Lærerne er jevnt over fornøyd med at vurdering er satt på dagsorden, både som landsomfattende prosjekter og som satsingsområde på egen skole. Flere lærere etterlyser mer kompetanse på vurderingsfeltet, og de mener at mangelen på tid er den største begrensningen for å gjennomføre et grundig vurderingsarbeid.

Fortsatt utfordringer

Forskerne finner at lærerne i liten grad sjekker ut elevenes forståelse av kunnskaper. Lærerne legger vekt på hva som skal gjøres og hva som er riktig svar. Vurderingsinformasjonen som lærerne samler inn, gjennom for eksempel prøver, har liten innvirkning på den videre planleggingen av læringsarbeidet.

Delte meninger om vurderingsforskriften

Halvparten av lærerne i utvalget er positive til endringene i vurderingsbestemmelsene i forskrift til opplæringsloven. Lærerne er mest positive til bestemmelsene om undervisvurdering og mest negative til bestemmelsene om dokumentering og sluttvurdering. Over halvparten av lærerne uttrykker frustrasjon over hvordan de skal sette standpunkt karakter og hva som skal ligge til grunn for vurderingen.

Mange lærere tolker forskriften slik at det er store krav til å dokumentere vurderingene de gjør, og det har ikke skjedd noen endring fra 2008 til 2010 når det gjelder dette.

Bruk av IKT og læringsplattformer ser ut til å ha lettet arbeidet med vurdering og dokumentering betydelig for de lærerne som benytter slike verktøy.

Positive til elevmedvirkning

De fleste lærerne i utvalget er positive til elevmedvirkning i vurderingsarbeidet. Samtidig forteller rundt halvparten av lærerne i utvalget at kravene om elevmedvirkning er vanskelige å gjennomføre i praksis. Hovedvekten hos de lærerne som praktiserer elevmedvirkning i vurderingsarbeidet, ligger på elevenes egenvurdering. Forskerne finner lite fokus på elevmedvirkning i form av utvikling av kriterier eller valg av vurderingsmåter.